

मेदोऽस्मिदुर्गन्धा” हरिवं ५३३० “सुगन्धं वेत्ति दुर्गन्धं
दुर्गन्धस्य सुगन्धिताम्” सुश्रुतः ।

दुर्गन्धाङ्गं त्रि० दुर्गन्धोऽङ्गे यस्य । प्रतिगन्धान्वितदेहके स्त्रियां
ङीप् । शाता० सौगन्धिकप्रष्णाहरणेन तथाङ्गतेत्यु-
क्तम् यथा “सौगन्धिकस्य हरणात् दुर्गन्धाङ्गः प्रजायते”
दुर्गन्धिन् त्रि० दुर्गन्धोऽस्यस्य नित्ययोगे इति “तेन न कर्म-
धारयात् मत्वर्थीयो बद्धव्रीहिस्येदर्थप्रतिपत्तिकरः” इत्यस्य
न प्रवृत्तिः । १दुष्टगन्धयुक्ते त्रि० रायसुकुटः “चर्माव-
नद्धं दुर्गन्धि पूर्णं मूत्रपुरीषयोः” मनुः । स्त्रियां ङीप् ।
दुर्गपति पु० इतः । १दुर्गरक्षके दुर्गाध्यक्षभेदे । २दुर्गस्वामिनि
च । “वयं जयेम हेलाभिर्दस्युन् दुर्गपतिर्वया” भाग०
३।१।१८

दुर्गपाल पु० दुर्गे दुर्गं वा पालयति पालि-अण् उप०स० ।
१कच्छपालके “यन्त्रोऽसुरारामसि दुर्गपालो विश्वाभि-
वन्द्यैरभिवन्दिताङ्गुः” भाग० ८।२३।५ । २दुर्गरक्षके च
दुर्गपुष्पी स्त्री दुर्गं पुष्पमस्याः जातित्वात् ङीष् । (केशपुष्पा)
ख्याते दृक्षभेदे शब्दच० ।

दुर्गम पु० दुःखेन गम्यतेऽसौ दुर्ग+गम-कर्मणि खल् । १दुर्ग-
नामासुरभेदे “दुर्गमाख्यं महासुरम्” देवीभा० २दुर्गम-
नीये त्रि० । “कान्तारोवर्त्म दुर्गमम्” अमरः । ३दुर्गं च
४परमेश्वरे पु० दुर्गशब्दे दृश्यम् “दुःखेन गम्यते ज्ञायते
इति दुर्गमः” भाष्ये तन्नामनिरुक्तिः ।

दुर्गल पु० दुःस्थितो गलो यत्र लोकानाम् । देशभेदे “दुर्गलाः
प्रतिमास्याश्च कुन्तलाः कोशलास्तथा” भा० भी० ६३०
जनपदोक्तौ । सोऽभिजनोऽस्य, तस्य राजा वा व्यण् ।
दौर्गलं पित्रादिक्रमेण तद्देशवासिनि तन्नृपे च । बद्धपु-
त्रयो लुक् । दुर्गला इत्येव ।

दुर्गलङ्घन पुंस्त्री० दुर्गं लङ्घयतेऽनेन लङ्घि-करणे ल्युट् ।
उद्रे हेमच० स्त्रियां जातित्वात् ङीष् ।

दुर्गसंस्कार पु० इतः । प्रतिपक्षस्य युद्धार्थयोगे राज्ञा स्वदु-
र्गस्य भग्नप्रायस्य पुनर्नवीकरणे “अतो दुर्गसंस्कारे
आरब्धस्य किं कौसुदीमहोत्सवेन” इति सुहारा०

दुर्गसञ्चार पु० दुर्गं सञ्चर्यतेऽनेन सम्+चर-करणे अण् ।
(सांको) संक्रमे हेमच० चञ् । दुर्गसञ्चारोऽस्यत्र अमर-
टीकायां चीरस्वामी

दुर्गसिंह पु० कलापपरिशिष्टकारे विद्वङ्गदे

दुर्गा स्त्री दुर्गशब्दोक्ते १देवीभेदे तन्निरुक्तप्रादिकं तत्र दर्शि-
तम् । २नीलीदृक्षे भेदि० । ३अपराजितायाम्

शब्दच० ४श्यामाखगे राजनि० । पृष्ठिमालयकन्यायाञ्च
“सा दुर्गा सेनकाकन्या दैन्यदुर्गतिनाशिनी” ब्रह्मवै०पु०
दुर्गाटि त्रि० दुर्ग+गाह-कर्मणि क्त । कच्छेषावगाहो “दु-
र्गाटो नयभागोऽयमित्याहुस्तद्विदोजनाः” हरिवं० २३६३०
दुर्गाध्यक्ष पु० इतः । दुर्गरक्षके सेनाभेदे “अनाहार्यश्च
शूरश्च तथा प्राज्ञः कुलोद्भवः । दुर्गाध्यक्षः स्वतो राज्ञ
उद्युक्तः सर्वकर्मसु” मत्स्यपु० तल्लक्षणसुक्तम् ।

दुर्गानवमी स्त्री दुर्गाप्रिया तत्पूजाङ्गत्वात् नवमी ।
कार्तिकशुक्लपक्षीयनवम्याम् । दुर्गाया इयम् अण् ङीप् ।
दौर्गी तत्पूजयाङ्गनवमीतिथौ “आवयो दौर्गानवमी
दूर्वा चैव छताशनी । पूर्वविक्षेप कर्तव्या शिवरात्रिर्वक्षे-
र्दिनम्” ति०त० । तत्पूजाविधानादि द्योगिनीतन्त्रे यथा

“कार्तिकेऽमलपक्षे च नवम्याञ्च विशेषतः । उद्बुद्धां
तु जगद्धात्रीं पूजयेद् दीपमालया” तन्त्रान्तरे “त्रिकालं
पूजयेद्दुर्गां मनुनैकाक्षरेण (दुं) च । नानावलिविधानेन
गीतवाद्यपुरःसरम् । कार्तिकस्य षिते पक्षे नवम्याञ्च
विशेषतः । कृत्वैव साधकश्चेष्टो लभेद्वाज्यमकथटकम्”
कुञ्जिकातन्त्रे “कार्तिके शुक्लपक्षे तु नवम्यां जगद-
स्विकाम् । दुर्गां प्रपूजयेद् भक्त्या धर्मकामार्थसिद्धये ।
शक्तिसङ्गमतन्त्रे “कार्तिकस्य षिते पक्षे नवम्यां जगदी-
श्वरीम् । त्रिकालमेककालं वा वर्षे वर्षे प्रपूजयेत् ।
निर्माय प्रतिमां शक्त्या जगद्धात्र्या विधानतः । पूज-
यित्वा परदिने प्रतिमां तां विसर्जयेत् । एवं कृत्वा चक्र
वर्ती भवेत् साधकसत्तमः । एतत्पौतधनेत्र्यर्थं संयु-
तास्य भवेत् पुरी । दासदासीगणैर्युक्तो सुक्तः स्यात्
पापसङ्घटात् । विशेषतः वसुयुतां नवमीं प्राप्य सा-
धकः । पूजयित्वा षण्मथीं तां लभते वाञ्छितं फलम्”
भविष्ये “मासैश्चतुर्भिर्यत् पुण्यं विधिनाऽऽपूज्य चण्डि-
काम् । तत् फलं लभते धीर ! नवम्यां कार्तिकस्य च” ।
अधिकं जगद्धात्रीशब्दे ३००४८०८३३३ ।

दुर्गास्मरण न० “दुर्गां जगदिदं सर्वं दुर्गां सर्वस्य कार-
णम् । अहञ्च दुर्गत्वेव यत् तद्दुर्गास्मरणं विदुः”
इत्युक्ते चिन्तनभेदे ।

दुर्गाह पु० दुर्गां आह्वाय । भूमिजगुगुलौ राजनि० ।
दुर्गाभि त्रि० दुःखेन गृह्यतेऽसौ दुर्ग+ग्रह-वा० कर्मणि
किं सम्प्रधारणम् वेदे ह्यस्य भः । दुर्गाहो यही-
तमशक्ये “न शृङ्गाद्विधाय दुर्गाभिः” ऋ० ३।१४०।६
“द्वयस्य यत्प्रवेद्ये दुर्गाभिश्चनः” ३।५।२।६ “दुर्गाभिश्चनः